

prima instanță - S. Papuha,
instanța de apel –A. Panov, M. Moraru. A. Minciuna,

ÎNCHEIERE

16 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Compania „Teleradio-Moldova”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Compania „Teleradio-Moldova” împotriva societății cu răspundere limitată „Video Service” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzilor de întârziere,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, prin care s-a admis apelul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Video Service”, s-a casat hotărârea judecătorească Rîșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2014, și s-a emis o hotărâre nouă de respingere a pretențiilor înaintate,

c o n s t a t ă :

La 08 august 2013, Compania „Teleradio-Moldova” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Video Service” în care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 8500 lei, a penalității de întârziere în mărime de 13616,62 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a reiterat că, 25 noiembrie 2011 între Compania „Teleradio-Moldova” și societatea cu răspundere limitată „Video Service” a fost încheiat contractul de difuzare a materialului publicitar nr.CP-290, potrivit căruia Compania „Teleradio-Moldova” figurează în calitate de executor, iar societatea cu răspundere limitată „Video Service” în calitate de beneficiar.

Susține că potrivit pct. 2.1 al contractului încheiat între părți, executorul va difuza prin intermediul canalelor media: TV care îi aparțin, anunțuri/materiale publicitare, conținutul informativ al cărora sunt în conformitate cu prevederile Legii cu privire la publicitate, Legii Audiovizualului, Statutul executorului și altor acte normative aplicabile, iar în conformitate cu prevederile pct. 3.1 - 3.5 ale contractului, valoarea serviciilor constituie 37823,96 lei.

Mai relatează că în conformitate cu prevederile pct.2.2 din contractul, compania a prestat servicii societății cu răspundere limitată „Video Service” în valoare de 36023,96 lei.

Potrivit punctului 4.1 al contractului prevede că plata se efectuează în avans de 100 %, însă beneficiarul nu și-a onorat până la moment obligațiunile contractuale eschivându-se de la achitarea plăților, achitând doar suma de 27523,96 lei din 36023,96 lei, restanță fiind suma de 8500 lei.

Indică că la momentul actual, datoria prescrisă în baza contractului de difuzare constituie suma de 8500 lei, iar conform pct.4.4 al contractului, au fost calculate penalități în mărime de 13616,62 lei.

Prin hotărârea judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2014 s-a admis acțiunea înaintată de Compania „Teleradio-Moldova”.

S-a încasat din contul societății cu răspundere limitată „Video Service” în beneficiul Companiei „Teleradio-Moldova” datorie în sumă de 8500 lei, penalitate în mărime de 13616,62 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 663,50 lei, în total suma de 22780 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015 s-a repus în termen cererea de apel declarată de societatea cu răspundere limitată „Video Service”, s-a casat hotărârea judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2014 și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Compania „Teleradio-Moldova”.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2015, s-a admis recursul declarat de Compania „Teleradio-Moldova”, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015, și s-a restituit pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecători, la faza primirii cererii de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015 s-a admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Video Service”, s-a casat hotărârea judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2014 și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Compania „Teleradio-Moldova”.

La 22 ianuarie 2016 Compania „Teleradio-Moldova” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, cerînd, casarea acesteia și menținerea hotărîrii judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 18 decembrie 2014.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel.

Susține că instanța de apel nu a examinat motivele imposibilității îndeplinirii de către societatea cu răspundere limitată „Video Service” a actului de procedură, în termen prin prisma art.116 Codul de procedură civilă. Compania „Teleradio-Moldova” este în drept să ceară încasarea penalității, deoarece această prevedere este indicată în contractul încheiat între părți.

Consideră recurentul, că instanța nu a constatat și elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile expuse în decizia instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele pricini.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 14 martie 2016 avocatul Popescu Marcel în interesele societății cu răspundere limitată „Video Service” a indicat că instanța de apel corect a repus apelul în termen și a considerat că societatea cu răspundere limitată „Video

Service” nu poate fi obligat la achitarea repetată a sumei și lipsește temeiul încasării prejudiciului sub formă de penalități contractuale. A pledat pentru respingerea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d.112), decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 17 decembrie 2015, însă nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 22 ianuarie 2016 este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Codul de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul

judecării pricinii, asupra căror instanță de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Compania „Teleradio-Moldova” în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Compania „Teleradio-Moldova”, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători

Valeriu Doagă

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari

